

Pirmajā brīdī šķiet, ka lasīsiet spraigu piedzīvojumu trilleri. Tomēr šis nav parasts trilleris. Antonijs Makārtens ir scenāriju autors un labi zina, kurā brīdī jānospiež bremzes, kā likt grāmatas tēliem iepatīkties lasītājiem un kā sabiezināt sižeta krāsas. Pat ja līdz šim ideja par digitālo Lielo brāli jūs nesatrauca, ļaujiet Makārtena "Izgaisti!" to labot...

Amazon Books

Viens no labākajiem trilleriem, kādus esmu lasījis pēdējos gados. "Izgaisti!" ir ne tikai patiesi aizraujošs piedzīvojums, šajā romānā atspoguļojas arī satraucošais laiks, kurā dzīvojam.

Duglass Prestons

"Izgaisti!" ir viens no tiem reti sastopamajiem romāniem, kas vienlaikus paātrina pulsu un darbina smadzenes. Trilleris, kuru lasot var grauzt popkornu, bet justies gudrāks, kad tas ir izlasīts. Provokatīvs, perceptīvs un vienkārši izcils!

A. Dž. Finns

Vienlīdz straujš un precīzi mūsdienīgs romāns. Šajā spriedzes un sazvērestību piesātinātajā trillerī Antonijs Makārtens izšauj lodi pa mūsdienu Ameriku. Es vairs nekad neuzlūkošu savu telefonu tā, kā iepriekš...

Grieims Mūrs

Spridzinošs... Satraucoši pareģojumi par situāciju, kurā šobrīd atrodamies... Kā gan daži nejauši izvēlēti un nepieredzējuši pilsoņi var pārspēt viltībā erudītākos spieģprogrammatūras ekspertus? Atbilde ir daudz sarežģītāka, nekā varētu domāt, turklāt tā sagādā arī lielisku izklaidi.

The New York Times Book Review

Anthony McCarten

Going Zero

ANTONIJS MAKĀRTENS

IZGAISTI !

No angļu valodas tulkojusi
Maija Opse

821.111(931)-31
Ma 313

Anthony McCarten
GOING ZERO

Copyright © 2023 by Muse of Fire Productions Ltd.
Vākam izmantots attēls © Stock.adobe.com / By ktsdesign

Arņa Kilbloka vāka dizains

Antonijs Makārtens
IZGAISTI!

Apgāda Zvaigzne ABC vadītāja VIJA KILBLOKA
Projekta vadītāja *Una Orinska*
Redaktore *Laura Bebre*
Korektore *Diāna Graudiņa*
Mākslinieciskā redaktore *Inguna Kļava Švanka*
Maketētāja *Egija Bļinova*

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,
Rīgā, LV-1010. Red. nr. T-766.
Jelgavas tipogrāfija

Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs. Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā. Saskaņā ar Autortiesību likuma 69.¹ pantu persona ir arī mantiski atbildīga par visiem zaudējumiem un morālo kaitējumu, kuru tā radījusi ar autortiesību pārkāpšanu.

© Tulkojums latviešu valodā, Maija Opse, 2024
© Literārā apdare, mākslinieciskais noformējums, izdevums latviešu valodā,
Apgāds Zvaigzne ABC, 2024
ISBN 978-9934-32-120-7

Dženiferai Džoelai, lieliskajai redaktorei.
Un, kā vienmēr, Evai.

PIRMAIS POSMS

7 DIENAS PIRMS IZGAIŠANAS

BOSTONA, MASAČŪSETSA

Liels spogulis vestibālā, kurš tur novietots, lai šaurajai priekštelpai piešķirtu kaut nelielu gaismas un plašuma efektu, no vecuma pārklājies ar nenotīrāmiem plankumiem, kodīgie netīrumi kā krevele noseguši tā sudraboto virsmu. Tomēr tas joprojām gana labi pilda savu funkciju iemītņiem, kuri dzīvo namā ar zemu īres maksu, – skolotājiem, zemākā līmeņa ierēdņiem, maiznīcas īpašniekam un pusducim pensionāru, kuri jūtas pateicīgi jau par to vien, ka lifts lielākoties darbojas. Viņi var pietāt un novērtēt sevi, pirms iziet no mājas – pirms tur, ārā, uz ielas viņus sāk vērtēt garāmgājēji; uzmet sev pēdējo skatienu, lai pārliecinātos, ka svārku apakšmala nav aizķērusies aiz zeķu gumijas, bikšu rāvējslēdzējs ir aizvilks, uz zoda nav zobu pastas atlieku, mati neiet pa gaisu un pie kurpju zolēm nav pielīpis tualetes papīrs.

Spogulis noder arī dienas beigās. Kad, atgriežoties mājās, iemītņeki nopurina no pleciem brāzmainā vēja dzestrumu, pogā vaļā mēteli un ielūkojas pastkastītē, tieši vecais spogulis ļauj novērtēt postījumus, ko diena viņiem nodarījusi.

Tikko ienākusi sievietē uzmet refleksīvu skatienu spogulim: viņai ir pāri trīsdesmit, melnie mati saņemti zirgastē, brilles

milzīgos rāmjos, kas pagājušajā gadā jau atkal nākuši modē, garas, platas bikses un sporta kurpes, zem kvalitatīvā pērņās pavasara kolekcijas mēteļa iestīvināta, melna blūze ar virpuļojošu ziedu apdruku. Viņas izskats ļoti precīzi parāda to, kas viņa ir, vai vismaz atspoguļo dažu ļautiņu priekšstatu par to, kā jāizskatās šīs profesijas pārstāvei – viņa ir bibliotekāre. Grāmatu tārps savā būtībā, gērbusies akurāti aizpogātā blūzītē, bet neatkarīgi domājoša attiecībā uz detaļām: masīva kaklarota ar kulonu, gari, nokareni auskari, zīmoggredzens uz mazā pirkstiņa. Viņa varētu būt ceļā tiklab uz konditorejas izstrādājumu labdarības tirdziņu baznīcā, kā uz kādu *#Resist* kustības pasākumu.

Sieviete atslēdz savu pastkastīti, izņem sauju aplokšņu, aizspiež ciet mazās durtiņas, līdz atskan fiksatora klikšķis, un tikai tad pamana, ka uzraksts uz pastkastītes ir mazliet sašķiebies, un iztaisno to.

K. DEJA

10. DZĪVOKLIS

K burts ir svarīgs. Nevis pilnais vārds *Ketlīna*. Tikai vārda pirmais burts viņas identificēšanai: to var uzskatīt par vientuļas sievietes izdzīvošanas triku Nr. 273. Tas seko uzreiz aiz norādījuma iet mājās, cieši turot plaukstā atslēgas (kā ieroci). Vajag tikai uz pastkastītes vai kādā adrešu sarakstā uzrakstīt *Ketlīna Deja*, un tā būs acīmredzama uzprasišanās uz nepatīkšanām; ikviens garāmejošs dīvainis nekavējoties sapratīs, ka mājā mitinās neprecēta sieviete, un varēs sākt slaistīties gar viņas dzīvokli, lai paskatītos, vai viņu nevajag pasargāt, izņirgt, izsekot, izdrāzt, nogalināt.

Nostājusies pie atkritumu tvertnes, viņa izšķiro pastu. Draza. Draza. Draza. Rēķins. Draza. Rēķins. Un tad... Ak Dievs! Redz, kur tā ir. Tā patiešām ir pienākusi.

Uz aploksnēs redzams *Iekšzemes drošības departamenta* logo. Otrā pusē pat uzspiests zīmogs; Ketlīnai līdz šim bija šķitis, ka tos pārstāja izmantot līdz ar Tjūdorū laika beigām. Taču iekšā aploksnē atrodas viēn sūdzīgs valdības standarta papīrs, nevis tas kāzu ielūgumu kvalitātes uzaicinājums, kādu viņa bija cerējusi ieraudzīt. Lai vai kā, tas tomēr ir uzaicinājums.

Vienīgās lapas augšējā daļā rotājas uzraksts *Projekta Go Zero¹ bēta tests*. Šī frāze uzrakstīta trekniem burtiem un pasvītota.

Cienījamā Dejas jaunkundze!

Apsveicam! Jūs esat izvēlēta par vienu no desmit dalībniekiem digitālo pēdu izdzēšanas projekta Go Zero bēta testā, ko iniciatīvas Fusion ietvaros organizē kompānija WorldShare partnerībā ar ASV valdību.

Saskaņā ar norādēm Go Zero bēta tests sāksies 1. maija pusdienlaikā, plkst. 12.00. Norādītajā laikā Jūs un vēl deviņi nejausi izvēlēti cilvēki uz telefona numuru, ko norādījāt, piesakoties testam, saņemsiet ziņu, ar kuru mēs Jūs aicināsim izgaist bez pēdām!

Plkst. 14.00 tajā pašā dienā Jūsu vārds, fotogrāfija un adrese tiks nodota iniciatīvas Fusion operatīvās grupas rīcībā Fusion centrālajā birojā Vašingtonā.

Testa laikā, ievērojot ASV likumdošanas prasības, Jūs drīkstat veikt jebkādas darbības, lai izvairītos no Fusion centrālā biroja nosūtītās aizturēšanas komandas, kuras uzdevums būs atrast Jūs. Jebkurš Go Zero testa dalībnieks, kurš 31. maijā plkst. 12.00 joprojām būs brīvībā, saņems ar nodokļiem neapliekamu godalgu trīs miljonu ASV dolāru (3 000 000 USD) apmērā.

¹ Izgaist, pazust, izdzēst savas digitālās pēdas. Burtiski – kļūt par nulli (*angļu val.*). (*Šeit un turpmāk – tulk. piez.*)

Mēs pateicamies Jums par patriotismu un ieguldījumu valsts drošības uzlabošanā.

Īpaša piebilde: bez šī biroja rakstiskas atļaujas Jums ir aizliegts izteikt jebkādus publiskus paziņojumus, atklāt vai apspriest savu dalību projekta Go Zero bēta testā; šī aizlieguma neievērošanas gadījumā Jūs tiksiet diskvalificēta. Lai iegūtu sīkāku informāciju par konfidencialitātes nolīgumu, Jūsu juridiskajām saistībām un iespējamām sankcijām, lūdzu skatīt pieteikuma anketu.

Ketlīna paceļ skatienu un vēlreiz paraugās uz savu atspulgu spogulī. Parasta sieviete, viena no simtiem. Bet turpmākajās piecās nedēļās viņai jābūt izcilai.

Vai esi gatava nekļūdīties, Ketlīna Deja? – viņa jautā pati sev. Jo viņai tas jāpaveic.

Atspulgs spogulī neko neizsaka.

Dodies augšā, viņa sevi mudina. *Pārbaudi visu.* Kad pienāks pavēle izgaist, viņai jābūt gatavai pazust vienā acumirkli. Izdzēst visas digitālās pēdas. *Izkūpēt gaisā.*

Kurš tā dara? Vienkārši izkūp gaisā? Nu, dažreiz tā mēdz notikt. Pie velna, *viņa* to zina labāk par jebkuru citu. Cilvēki var vienkārši – *puf!* – izčibēt.

Viņai jāatpūšas. Šī varbūt būs viena no pēdējām naktīm, kad viņa varēs mierīgi izgulēties savā gultā, pirms tas būs liegts uz ilgu laiku. Atspulgs spogulī kādu mirkli paliek nekustīgs, kamēr viņa pārdomā to, kas viņu sagaida. Tad tas sāk strauji kustēties.

PĒC 7 DIENĀM: 20 MINŪTES PIRMS IZGAIŠANAS

FUSION CENTRĀLAIS BIROJS, VAŠINGTONA

1. maijā, bez divdesmit minūtēm divpadsmitos dienā, Džastins Amari, nepabrokastojis, izspūrušiem matiem, tiek sagaidīts pie *Fusion* centrālā biroja, privāta ēku kompleksa, kas pirms gada dīvainā steigā un noslēpumaini – “Silīcija ielejas miljardieris Sajs Baksters, nezināmu motīvu vadīts, nopērk veselu kvartālu Vašingtonas centrā, pavada pilsētā arvien vairāk laika” – bija izslējies Makfersona laukuma malā.

Starp neskaitāmajām sejām Džastins pamana arī Saja Bakstera “gandrīz tikpat slaveno kā viņš pats” labo roku, Ēriku Kūganu, *Fusion* mātes kompānijas *WorldShare* līdzdibinātāju. Viņa ir tikpat jaudīga, tikai mazliet delikātākā, smalkākā formā.

“Uztraucies?” Džastins, piegājis tuvāk, viņai jautā.

Jautājums pārsteidz Ēriku, un viņa plati pasmaida.

“Es ticu Sajam un tam, ko mēs darām,” viņa attrauc. Viņas balss ir zema, tajā tik tikko vairs jaušams Teksasas akcents. “Bet šodien es, protams, uztraucos. Mēs darām lielas lietas. Milzīgas.”

Kopā ar citām prominencēm viņi šķērso stiklā un tēraudā mirdzošo vestibulu, tad iziet cauri pāris augstas drošības kontrolpunktiem un nonāk superdrošajā zonā, “nekādu digitālo putekļu

uz apaviem, nekādu mobilo telefonu, klēpj datoru, *Fitbit* vai ierakstītāju pildspalvas vāciņā” zonā, kuras ātrijam līdzīgo vidusdaļu un aktīvo centru, un uzticamās profesionāļu komandas, ko no augšas uzrauga vesela portālu sistēma, dēvē par Melno caurumu.

Visa šī pasākuma mērogs joprojām šokē Džastinu. Liek tirpām pārskriet pār muguru. Plašā telpa ar milzu ekrāniem un rindās izvietotiem galdiem, pie kuriem sēž īpaši gudri inženieri, datu zinātnieki, izlūkošanas aģenti, programmētāji, hakeri un neskaitāmi analītiķi no privātām un valsts iestādēm – viņi ir kā uzticami kareivji, kas uz saviem pleciem klusi iznes iniciatīvas *Fusion* darba lielāko smagumu. Un no platformas pirmajā stāvā, kas būtu lieliski piemērota arī kapteinim Kērkam¹, Sajs Baksters, izstarodams mazliet drudžainu enerģiju un lepnumu, no augšas noraugās uz savu izcilo veikumu.

Es esmu tas, kuram vajadzētu uztraukties, Džastins nodomā. Galu galā šodien es riskēju ar savu pēcpusi.

Visi ekrāni – datoru, planšetdatoru, mobilo telefonu, pat milzīgie ekrāni, kas sedz telpas galasienu, – ir tumši un snauz, un gaida... gaida... gaida, kad tos modinās.

Džastins ieskatās pulkstenī. Vēl piecpadsmit minūtes un piecdesmit deviņas sekundes... piecdesmit astoņas... piecdesmit septiņas...

Tiklīdz viņam atļauj doties uz priekšu, Džastins steidzas pie paaugstinājuma, kur viņu sagaida Sajs, šoreiz izņēmuma kārtā apgērbies formāli, pasaudzēdams klātesošos un nelikdams visiem jau atkal skatīties uz viņa ierasto un, neraugoties ne uz ko, spītīgi ieturēto pusaudžu stilu: sporta apaviem, platajiem, maisīgajiem džinsiem un T kreklu, uz kura rotājas kāds visai iedvesmojošs uzraksts, piemēram, PIE VELNA, KĀPĒC NE?

Gaida arī Džastina priekšnieks Dr. Bērts Volkers, CIP direktora vietnieks zinātnes un tehnoloģiju jautājumos; viņi abi ar Saju

¹ Kapteinis Džeimss Kērks – tēls populārajā mediju franšīzē “Zvaigžņu ceļš”.

izskatās tā, it kā būtu tikko atklājuši Apvienoto lauku teoriju. Ar viņiem kopā, ne tik priecīga un acīmredzami mazāk pārliecināta par šīs idejas izcilību, stāv Volkera priekšgājēja (tagad – izpilddirektore kādā jaundibinātā risku analīzes un pārvaldības uzņēmumā) Dr. Sandra Klife.

Džastinam šķiet, ka Volkera ar skatienu meklē lenti, ko vajadzēs pārgriezt. *Nepareizais laikmets, Bērt*. Te nekādas lentes nebūs. Šo svarīgo bēta testu atklās viens vienīgs ļaunu vēstošs datora peles klikšķis, un tas savukārt liks desmit izvēlētajiem kandidātiem acumirkli izgaist, pazust. Viņiem pavisam ātri būs jānozūd no jebkādas redzamības zonas, neatstājot nekādas digitālās pēdas. Taču tas nebūs viegli izdarāms: Sajs Baksters un viņa kiberokšķeru komanda ir aprīkoti tā, kā vēl nekad visā cilvēces vēsturē neviens nav bijis aprīkots, lai viņus atrastu – turklāt atrastu jau pavisam drīz.

Ikvienam no desmit dalībniekiem – jeb Nullēm, kā komanda viņus dēvē, – tiks dotas divas stundas, tikai divas stundas, lai iegūtu priekšrocības: aktivizētu savu izvēlēto stratēģiju, lai arī kāda tā būtu, un pēc šīm divām stundām *Fusion* jau pavisam nopietni sāks viņus vajāt.

“Vēl tikai pāris vārdu,” Sajs pārlieku svinīgi ierunājas; četrdesmit piecu gadu vecumā viņš joprojām izskatās jauneklīgs, mazliet uz priekšu salīkušu augumu, ķermeņa svars koncentrēts uz kāju pirkstgaliem, it kā viņš jebkurā mirklī būtu gatavs mesties skriešus, “pirms mēs sākam. Pirmām kārtām gribu pateikties mūsu draugiem no CIP par šo patiešām vēsturisko valsts un privātā sektora partnerību.” Viņa skatiens pārslid Džastinam un apstājas pie Dr. Volkera un Dr. Klifes, un viņš daudznozīmīgi pamāj abiem. “Protams, esmu pateicīgs arī visiem investoriem, kuri mums uzticējās; daži no viņiem arī šodien ir šeit.” Galvas mājienš uzvalkos un kostīmos tērtajiem klausītājiem auditorijas priekšējās rindās. “Bet vislielākais paldies nenogurdināmajai *Fusion* komandai par jūsu ģenialitāti.”

Fusion personāls aplaudē. Šeit, galvenajā birojā, ir sapulcēts gandrīz tūkstotis izcilu dažādu jomu ekspertu, kuri bruņojušies ar jaunākajām tehnoloģijām un apveltīti ar visplašākajām jurisdikcijas pilnvarām, bet šo izcilnieku sastāvu papildina vēl tūkstošiem jomas speciālistu, kas apvienojušies aizmērēšanas komandās, kuras izkaisītas pa visu valsti, gatavas jebkurā brīdī doties uzbrukumā. Sajs Baksters ikvienam no viņiem ir iedzinis galvā pārliecību, ka klātesošie ir ieradušies novērtēt ne vien *līdzekļus*, bet arī *ātrumu*, ar kādu viņi gūs panākumus.

“Mūs gaida nopietns darbs. Nākamās trīsdesmit dienas noteiks mūsu un CIP finansiālo saistību likteni turpmākajos desmit gados, valdības izlūkošanas spēku saplūšanu ar brīvā tirgus radošumu un izdomu.” Viņš apklust un, šķiet, rūpīgi apsver sakāmo. “Itin visam, ko jūs šeit redzat... tam visam,” viņš pamāj ātri virzienā un norāda uz trim pagrabstāviem zem viņiem, pilniem ar dārdošiem serveriem, kas salikti kondicionētos plauktos, 932 rūpīgi atlasītiem darbiniekiem (ikviena biogrāfija CIP vētīta un pārbaudīta), kas izvietojušies operāciju telpās, virtuālās realitātes telpās, dronu zonā, pētniecības centrā, ēdināšanas zonā un birojos, “nebūs jēgas, ja mēs zaudēsim šajā cīņā. Man personīgi šis ir vissvarīgākais darbs, kāds man jebkad būs uzticēts. Un punkts.”

Aplausi apstiprina teiktā patiesumu.

“Kad mani pirmoreiz uzrunāja, lai noskaidrotu, vai es spēju iztēloties valsts un privātā sektora partnerību, kas uzlabotu valsts drošību un paceltu valsts novērošanas spējas pilnīgi jaunā, ne ar ko nesalīdzināmā līmenī, es skatījos uz direktora vietnieku... un doktoru Klifi, kura, iespējams, vēl atceras manu reakciju... laikam teicu... vai ne?... “Jūs laikam nīrgājaties par mani!””

Smieklī, dzirdot ko tādu.

“Bet man šķiet... šķiet, ka Orvils Raitis noteikti teica brālim kaut ko līdzīgu, vai ne? Un arī Openheimers, kad viņam lika izgatavot pirmo atombumbu, un Īzaks Ņūtons, kad viņam lūdza nodefinēt, uz kuru pusi ir augšup.”

Vēl vairāk smieklu.

Sajs pasmaida platu, pārsteidzošu uzvarētāja smaidu. “Jūs nezināt, ka varat, līdz brīdim, kad varat. Vai ne? Pirms “protams” vienmēr izskan “nekādā gadījumā”. Bet, neraugoties uz mūsu pārlicību un smago darbu, ko ikviens no klātesošajiem ir ieguldījis, mēs tik un tā nevaram būt simtprocentīgi pārliecināti, ka to varam. Tādēļ mēs veicam šo bēta testu. Nu tad ķersimies tam klāt. Liksim liesmu klāt pie degauklas un raudzīsimies, kas mums te ir.”

Ilgstoši aplausi. Sajs mīl šos ļaudis, un viņi daudzu iemeslu dēļ mīl Saju.

Džastina skatiens paliek pievērstš Sajam, kamēr viņš klusībā prāto: cik bagāts patiesībā ir šis puisis? To īsti nezina neviens. Viņa biogrāfija ir neskaidra. Par viņu zināms pavisam nedaudz. Kur tieši viņš ir dzimis? Pat tas nav skaidrs. Sajs apgalvo, ka Čikāgā, bet dzimšanas apliecību, lai apklusinātu baumas par to, ka viņa slovāku tautības māte savu vienīgo bērnu atvedusi uz Savienotajām Valstīm septiņu gadu vecumā, viņš tā arī nevienam nav parādījis. Pavisam nesen, kad *Ravensburger* pužļu ražotāji uzrunāja Saju, pirms laida klajā tūkstoš gabaliņu puzli ar viņa attēlu – tajā viņš, rokas saspraudis sānos, stāv Beizosa raķetes priekšā, gatavs palaist orbītā *WorldShare* drošības satelītus, – ļaudis beidzot ieguva iespēju naskiem pirkstiem un pētošu skatienu ķerties pie darba, lai paveiktu to, kas pirms tam bija vien izaicinājums viņu prāta spējām: izveidot skaidru šī cilvēka attēlu.

Džastins līdz šim bija vērojis Saju no attāluma, ievācis fakts par viņu. Dažādos žurnālos publicētie raksti, nemainīgi glaimojoši, atklāja nesteidzīgu uznācienu uz slavas skatuves, rādīja cilvēku, kas vēl ulemācijies, kura dakšīna lietojama kuram ēdienam, un nekādi nespēj izrunāt tādus vārdus kā *niša* (Sajs teica: “niča”). Taču viņa IQ sasniedza 168 punktu atzīmi. Vientuļš bērns, bieži apcelts, gandrīz glīts, lai arī viņa šaurās ačteles bija mazliet asimetriskas, elkoņus un apakšstilbus izraibināja ekzēma.

Agri aizrāvis ar datoriem un tad nokļuvis uz tehnoloģiju viļņa. No garāžā aizsākta jaunuzņēmuma spējis izveidot biznesu, kura vērtība tika lēsta divpadsmit miljardos dolāru jau tad, kad viņam apritēja divdesmit seši gadi, un tad viņš iesaistījās sacensībā. Viņa joma sākotnēji bija revolucionāras tehnoloģijas un sociālie tīkli. No nelielas, labdabīgas informācijas apmaiņas platformas (“Negribi draudzēties?” – “Labprāt, kāpēc gan ne?”) viņš attīstīja *WorldShare* par *globālu* draugu ekosistēmu un jau pavisam drīz izstiepa rokas visos virzienos, ieguldot peļņu arvien riskantākos uzņēmumos tik nevērīgi, it kā liktu likmes uz medību suņiem skriešanas sacīkstēs.

Volstrīta acumirkli iemīlējās šajā gaišredzīgajā brīnumbērnā un droši metās ieplūdināt naudu viņa izgudrojumos: kiberdrošībā, mājsaimniecībām paredzētās novērošanas kamerās, signalizācijas un sabiedrisku vietu novērošanas ierīcēs, pat sakaru satelītos. Jau pēc desmit gadiem kļuvis tikpat bagāts kā karalis Mids, viņš tomēr nekad neplātījās ar savu bagātību (viņu nevarēja sastapt Parīzes modes nedēļas pasākumos, viņam nebija draugu Holivudā, viņam nepiederēja milzīgas jahtas vai privātās lidmašīnas) un klusi, bez liekas publicitātes lika milzu likmes uz zaļu, pilnvērtīgu zemeslodes un pat starpplanētu nākotni. Šobrīd viņš finansē pētījumu par saules enerģiju, centienus paildzināt bateriju un akumulatoru darbības laiku un caurskatāmas kriptovalūtas izveidi Federālajai rezervju sistēmai, vienlaikus rakņājoties modulāro kodolreaktoru darbībā, lai beidzot varētu izbeigt naftas uzvaras gājienu. Tieši tas, ka Sajs, šķiet, patiešām vēlas izmantot savu vārdu un bagātību, lai palīdzētu pasaulei kļūt labākai, kaut gan tajā laikā varētu, nu, kaut vai vienkārši sērfot vai traukties kosmosā, liek tik daudziem cilvēkiem viņu mīlēt, padara viņu tik pievilcīgu neatkarīgi no viņa ģenialitātes un neņemot vērā viņa bagātību.

Turklāt viņš nav tikai sauss darbaholiķis, jo atrod laiku arī privātajai dzīvei: spēlē basģitāru *indie* mūzikas četrinieķā un divreiz

nedēļā lej sviedrus vietējā Palo Alto publiskajā tenisa kortā. Viņš savā mūžā nav bijis romantiskās attiecībās ne ar vienu citu sievieti kā Ēriku Kūganu. Kādā intervijā žurnālā *Men's Health* viņš atzinās, ka rod tik nepieciešamo dvēseles līdzsvaru meditācijā. Viņš var stundām ilgi sēdēt lotosa pozā un noturēties “plankā” ilgāk par piecpadsmit minūtēm. (Kad masu mediji gribēja apšaubīt šo apgalvojumu, viņš divdesmit trīs minūtēs tiešajā ēterā atspēkoja jebkādu iebildumus.) Galu galā viņš ir kļuvis par kulta varoni: galva un sirds viņam ir īstajā vietā.

Džastinam nākas atzīt, ka šajā laikmetā, kad miljardieri nebūt nav cieņā, ir patiešām izcili, ka Sajs spējis tik daudz iegūt un tik daudz sasniegt, taču izpelnījies tik maz kritikas un nosodījuma. Turklāt viņš ir spiests secināt, ka šis ir vēl viens pierādījums tam, kādas nenoliedzamas priekšrocības slēpj fakts, ka visu, ko cilvēks dara, viņš dara, nepievēršot sev lieku uzmanību.